

A Sea Breeze
sorozat
harmadik
kötete

TE VAGY NEKEM A REMÉNY

ABBI GLINES

Dream
válogatás

Age York egy jóképű baseballjátékos nagyravágyó tervekkel és reményekkel. Igazi vagány srác, aki imádja a nyüzsgő várost, a napfényt és a szép lányokat. Ám az álmai hamar szertefosznak. Egy ballépése miatt a hön áhított karrier helyett Sea Breeze-től távol ragad egy farmon. Az izgalmas és pörgős hétköznapokat felváltja az egyhangúság. De Cage nem sokáig búslakodik, mert már odaérkezésekor felkelti az érdeklődését egy csinos barna lány.

Eva Brooks élete szinte mesébe illő volt. Mindig a kitűzött cél felé haladt, és el is érte azt. Szerelmével együtt tervezgették a jövőt. Ám egy nap levelet kap, melyben vőlegénye, Josh elbúcsúzik tőle... örökre.

A csalódott Cage és a megtört szívű Eva találkozása nem indul zökkenőmentesen. A lány, úgy tűnik, kezdetben utálja a fiút. Eva próbál bezárkózni, és megvédeni magát egy esetleges újabb csalódástól. De Cage nem adja fel, minden alkalmat megragad, hogy a lány közelében lehessen. És ahogy az idő halad, Eva is rájön, hogy mindketten új reményt adhatnak a másiknak. Végül az egymás iránt érzett szenvedély lassan minden kétségüket eloszlatja. De képesek lesznek végleg maguk mögött hagyni a múltat? És ami talán még fontosabb: le tudnak mondani terveikről, vágyaikról a szerelemért?

ABBI GLINES a New York Times, a Wall Street Journal és a USA Today bestseller íróője olyan sorozatokkal, mint a Vincent fiúk, az Existence vagy a Sea Breeze-sorozat. Ha valaki megkérdezi, hány könyvet írt már, meg kell állnia egy pillanatra, és megsámolnia őket a kezén. Ha éppen nincs az írásba temetkezve, akkor olvas, vásárol (súlyos cipő- és táskafüggőségben szenved), moziba megy, vagy hallgatja a gyerekei drámáit, feljegyezve a hasznos infókat.

Tudjon meg többet a könyvről:

www.abbiglines.com

www.facebook.com/dreamvalogatás

Dream
válogatás

„Cage és Eva története izzóan különleges románc, amiben nem fogsz csalódní. Ha még nem kezdteél bele a Sea Breeze-sorozatba – mégis mire vársz?”

Book Passion for Life

„A könyv bővelkedik forró jelenetekben. A történet érzelmektől dús, romantikus és szenvedélyes eseményekkel tarkított, vegyítve kétségekkel, fájdalmakkal és félelmekkel.”

Goodreads

„A Te vagy nekem a remény mindent megadott nekem: valóságos, szerethető karaktereket, nagyszerű történetet, egy kevés szorongást, de sokkal több érzelmet, összességében egy könnyen olvasható, szórakoztató könyvet. Nem tudtam letenni!

Te vagy nekem a levegő – tetszett,
Te vagy nekem a tűz – szerettem,
Te vagy nekem a remény – imádtam!”

TotallybookedBlog

„Abbi Glines most sem okoz csalódot. A tőle megszokott stílusban nyugózi le az olvasókat. És Cage York egyszerűen imádnivaló!”

Amazon

Dream
válogatás

ABBI GLINES

TE VAGY NEKEM A REMÉNY

— részlet —

Első fejezet

Tizennyolc hónappal később...

CAGE

Kivettem az autóból az utazótáskámat a teljes nyári ruhatárammal, és megköszöntem a fuvart.

– Low-nak köszönd – emlékeztetett Marcus Hardy immár másodszor. A legjobb barátom Low, vagyis Willow, aki egy csaj, egy bombázó. Marcus, a vőlegénye viszont időnként dühítően nagyképű tud lenni, de azért tűrhető. Vagyis kénytelen vagyok eltűnni, ha nem akarom elveszíteni Low-t. Nekem csak az számít, hogy megértse, Low nem mindennapi csaj. Amíg erről nem feledkezik meg, és ennek megfelelően bánik vele, addig elvagyok ezzel a majommal.

– Nem kérdeztem – feleltem vigyorogva, miközben a válamra kaptam a cuccot. Aztán hátat fordítottam Marcusnak, hogy szemügyre vehessem az előttünk álló hatalmas, barna-fehér vidéki házat.

A ház körül zöld fű, amerre a szem ellát, fák, meg rohadatul sok tehén – ez az én nyári purgatóriumom. Bólintottam

Marcusnak, és készültem becsapni a kocsiajtót. Világos, hogy már alig várja, hogy visszamehessen Sea Breeze-be, Low-hoz. Mert hát senki sem szívesen időzne itt, ebben a tehenekkel teli, nyamvadt porfészekben.

– Cage, várj! – kiáltott rám Marcus, mielőtt teljesen becsukhattam volna a furgonja ajtaját. Lassan újra szélesre nyitottam a koci ajtaját, és kérdőn felvontam a szemöldököm. Nem értettem, mit akarhat tőlem. A közel egyórás úton szinte alig szólt hozzám.

– Ne cseszd el a dolgot, oké?! Maradj józan. Ne vezess, amíg nem kapod vissza a jogsídat, és próbáld kibírni az edződ tesója mellett. Ezen a nyáron múlik a jövőd, és Low nagyon odavan miattad. Nem akarom, hogy aggódnia kelljen. A változatosság kedvéért, most gondolj másra is egy kicsit. – A francba, jó kis szülői oktatásban részesülök ettől a faszfej Marcus Hardytól. Hát nem egy cukorfalat?!

– Pontosan tudom, mi történik, ha elcseszem a dolgot. De azért örök hálám, hogy eszembe juttattad. – Nem sajnáltam némi gúnyt a fickótól, megérdemli.

Marcus összevonta a szemöldökét, már szólásra nyitotta a száját, de aztán csak megrázta a fejét, és rükkvercbe kapcsolt. A beszélgetés véget ért. Helyes. Ideje, hogy a csávó végre megtanulja, elég, ha a saját kibaszott dolgával törődik.

A ház felé fordultam, miközben Marcus kifarolt a kavicsos kocsiállóból. Ideje megismerkednem a nyári börtönörömmel, és belevágni ebbe a buliba. Nem lesz itt más dolgom, mint

hogy boldoggá tegyem a farm tulajdonosát. Két és fél hónapon át gondoznom kell a teheneit, kétkezi munkát kell végeznem, nehogy az edzőm kirúgjon a baseballcsapatból.

Ha sikerül, akkor a piás vezetés – amiért bevittek, és ő óvadékkal kihozott a börtönből – el lesz felejtve, és a baseballössztöndíjam is megmarad. A dologgal csupán három probléma van:

1. Nincsenek itt lányok.
2. Utálok a kétkezi munkát.
3. Egy lány sincs itt.

Ezt leszámítva a dolog nem is ígérkezett olyan rossznak. A vasárnapok szabadok lesznek. A szabadnapjaimat pedig majd megtöltöm bikinis, szexis főiskolát kezdő csajokkal.

Megálltam a ház bejáratánál. A tornác piszokul jól nézett ki. Nem vagyok oda az efféle tanyaházakért, de ez a hely egyáltalán nem fest rosszul. Biztos voltam abban, hogy a hálósobák is jó nagyok.

– Te vagy az a fickó, akit Wilson felvett a nyárra, igaz? – bukkant fel ekkor a tornác lépcsőjén egy fickó kopott farmerben, kitaposott csizmában. Úgy mosolygott, mint aki tényleg örül annak, hogy lát. Bizonyára a gazda fia. Egész nyáron helyette fogok almozni meg kiganézni a tenézsart. Naná, hogy örül nekem...

– Ja. Cage York. Mack edző küldött.

A srác vigyorogva bólogatott, és mindkét kezét bedugta a nadrágzsebébe. Már csak egy szalmaszál hiányzott a szájából,

hogy olyan legyen, mint egy a legkiköpöttebb vidéki csávók közül.

– Ja, persze. Hallottam rólad. Piás autóvezetés. Szar ügy. Főleg mert Wilson átkozottul szigorú főnök. Főiskolás korunkban a bátyám meg én csomó nyáron át dolgoztunk neki. Az tuti, hogy az életben többé nem fogsz ittasan vezetni...

Szóval akkor a srác nem az öregnek a fia. Bólintottam, és bekopogtam az ajtón.

– Wilson még nem ért vissza a marháktól. Itt lesz egy óra múlva.

A fickó kezét nyújtott. – Jeremy Beasley vagyok amúgy. Jó sokat fogunk találkozni, én vagyok a szomszéd. És, hát itt van még Eva. – Itt elhallgatott, és az ajtó felé pislantott. Már éppen meg akartam kérdezni, hogy ki ez az Eva, amikor a tekintetét követve, az ajtóra nézve megkaptam a választ.

Lazán félvállra omló hosszú, barna haj. A legeslegkékebb szemeket hosszú fekete szempillák vették körül, és a telt vörös ajka csak még tökéletesebbé tette ezt a tüneményt. A tekintetem lassan elindult lefelé, hogy megcsodáljam finom, lesült bőrét, melyet alig takart el a bikinifelső és a rövidnadrág, mely lazán fogta körbe karcsú derekát. Na és a lábai...! A kilométer hosszú lábak végül elértek az apró vörös körmöcskéig. Csak bámultam ezt az orrom előtt álló, durván tökéletes csomagot. Basszus! Talán gyakrabban kellene vidékre járnom. Nem is gondoltam volna, hogy ilyen lányok teremnek errefelé.

– Eva, még nem vagy kész? Azt hittem, odaérünk a fél 7-es filmre – szólalt meg Jeremy a hátam mögül.

A francba. Csak nem?! Ez az istennő ezzel a fickóval? Visszanéztem a lányra, a kék szemek egyenesen rám néztek. Ilyen kék szemeket soha a bűdös életben nem láttam még.

– Te meg ki a franc vagy?

Jeges hangjától zavarba jöttem.

– Nyugi, Eva, ne bántsd. Ez a fickó jött nyárára segíteni az apádnak.

A szemében mintha undor csillant volna. Hogyhogy? Így csak azután szokott nézni egy lány, hogy rendeltetésszerűen használtam, majd félredobtam. Hát, ez elég érdekes...

– Te vagy a piás – mondta üdvözlés gyanánt.

Nem kérdezte, állította, úgyhogy nem is válaszoltam. Inkább rámosolyogtam, mert tudtam, hogy ez minden lány bugyija táján megteszi a kellő hatást. Léptem egyet felé. – Számptalan nevem van, bébi – jegyeztem meg végül.

Felvonta a szemöldökét, és olyan ellenségesen nézett rám, amilyenhez foghatót még sohasem láttam. Mi a fene...?

– Abban biztos vagyok. Mondjuk például Kankókirály, Lúzer, Seggfej, Piás – mondta, majd kilépett a tornácra, és becsapta maga mögött az ajtót. Aztán Jeremyre pillantott, aki – esküszöm rá – kedélyesen kuncogott magában.

– Nem tudunk moziba menni, Jer. Át kell vigyél Mrs. Mabelhez, és segítened kell rendbe hozni a kútját. Fel kell tölteni.

– Megint?

– Ja. Tényleg kellene már neki egy új.

Eva elment mellettem, megragadta Jeremy karját, és húzta maga után a lépcső felé.

– Az apád felhívta már a fiúkat? Éppen ideje lenne, hogy végre idetolják a képüket, és segítsenek az anyjuknak – mondta Jeremy, és rám ügyet sem vetve elindultak.

Mi a franc van itt? Ki csinál olyat, hogy fogja magát, és szó nélkül otthagya egy idegent a tornácán? Ez a lány ugyan vadítóan szép, de egy megkerült tyúk.

– Hé, esetleg bemehetnék? – kiáltottam utánuk.

Eva megállt, és visszafordult. Megint ugyanaz az undorféle tükröződött az arcán. – A házba? Azt már nem – felelte a fejét rázva, mintha nekem ment volna el az eszem. Majd a ház mögötti kétemeletes, vörös istálló felé mutatott. – Te az istálló hátuljában laksz. Van ott egy ágymegzuhanyozó.

Hát ez aztán kibaszottul jó!

EVA

Utálok az olyan fickókat, mint Cage. Számukra az élet merő szórakozás. Az ilyenek természetesnek veszik, hogy a lányok, legyenek bármilyen korúak, az ölükbe hullanak. Kicsattan az egészségtől, és úgy éli az életét, hogy mindig mindent felrak egy lapra.

– Behúzhatsz a karmaidat, kiscica. Elérted a célodat, többé a közeledbe se megy – mondta Jeremy, majd finoman megpaskolta a lábamat, és bekapcsolta a rádiót.

– Ez egy fasz – feleltem összeszorított fogakkal.

Jeremy elnevette magát, és hátradőlt. Tudtam, azon gondolkodik, hogy mit válaszoljon. Az egyetlen ember a világon, aki úgy – vagy még jobban – ismer engem, mint Jeremy, az Josh volt, vagyis Jeremy ikertestvére. Vagyis az én vőlegényem. Együtt nőttünk fel. Jeremy mindig is külön, magának való fiú volt, de Joshsal mindent megtettünk, hogy bevonjuk őt is a dolgainkba.

Azóta, hogy Josht másfél évvel ezelőtt megölte egy bomba Bagdadtól északra, Jeremy az egyetlen, akit elviselek magam mellett. Az anyjuk szerint azért, mert úgy érzem, ő az egyetlen, aki meg tudja érteni a fájdalmamat. Josh halálával mindketten elvesztettük önmagunk egy részét, a jobbik felünket.

– Ezt honnan tudod, hisz alig beszéltek? Nekem helyes fickónak tűnt.

Jeremy az örök optimista. Mindenkiiben csak a jót látja. Nekem kell megvédenem, nehogy az emberek kihasználják, hogy ilyen jótét lélek. Josh már nincs itt, hogy kiálljon érte.

– Azért van itt, mert részegen vezetett. Ez nem valami apró kis vétség. Elüthetett volna egy családot. Megölhetett volna egy gyereket. Öntelt barom, semmi más.

Amúgy meg olyan jóképű, hogy az már nem is lehet igaz. De ezen túl kell lépnem. A szép pofája nekem semmit se számít.

– Figyelj, rengetegen isznak egy kicsit, és vezetnek aztán. Biztos csak egy rövid utat akart megtenni a kocsmától hazáig valahol a kertek alatt. Bedobott egy kis sört, és tuti, hogy nem ment fel az autópályára..

Drága Jeremy... Micsoda egy áldott jó lélek! Gőze sincs arról, hogy egyesek milyen züllöttek. Több más dolog mellett ezért is szeretem annyira. Én azonban pontosan tudom, hogy Cage York hullarészeg volt, amikor elkapták. Mack bácsi mondta, hogy sötét alak, aki a baseballon kívül semmit sem vesz komolyan.

– Meglátod, Jer, ez a fickó csak bajt hoz ránk.

Jeremy nem válaszolt. Kikönyökölt az autó ablakán, hagyta, hogy a langyos szél cirógassa.

Apa ócska teherautójában perzselő volt a hőség az évnek ebben a szakában, de csupán ezt a járművet voltam hajlandó vezetni. Az autóm a garázsban állt, hozzá se nyúltam. Nem bírtam se használni, se megszabadulni tőle. Apától kaptam, csinos, ezüst dzsip, de hozzá se értem azóta, hogy Josh anyja telefonon közölte, hogy a vőlegényemet megölték.

Hollows Grove-ban ebben a dzsipben ültünk, amikor megkérte a kezemet. Aztán felhangosította a rádiót, kiszálltunk, és a csillagos égbolt alatt táncoltunk. Az elmúlt másfél évben rá se bírtam nézni az autóra. Inkább a tanya ócska teherautóját használom. Ez így a legegyszerűbb.

– Eva...? – riasztott fel az emlékeimből Jeremy. Mintha pontosan tudná, hogy mikor kell engem visszarángatnia a múltba révedésből.

– Igen?

– Ugye tudod, hogy szeretlek?

Idegességemben két kézzel kapaszkodtam a kormányba. Amikor Jeremy ilyesmivel kezdi, akkor egyből tudom, hogy nem fogok lelkesedni a folytatásért. Legutoljára azzal jött, hogy már ideje lenne újra vezetnem a dzsipet, mert Josh is azt akarná. Persze, hogy nemet mondtam neki.

– Ideje levenned a gyűrűt, Eva.

A kezem belesajdult, olyan erősen szorítottam az ócska kormánykereket. Az aranygyűrű belevágódott a bőrömbbe, csak hogy érezzem, hogy hol van. Még sohasem vettem le, és nem is fogom. Soha.

– Nem, Jeremy.

Ő nagyot sóhajtott, és megrázta a fejét. Megadóan vártam a folytatást, és nagyon megkönnyebbültem, amikor végre beértünk Mrs. Mabel udvarára. Szinte még meg sem álltunk, mikor már kiugrottam a kocsiból, nehogy még mondani találjon valamit.

Az eljegyzési gyűrűt Josh húzta az ujjamra, eszem ágában sem volt levenni. Az olyan lett volna, mintha elfelejteném őt. Mintha tovább lépnék, és magam mögött hagynám. Ez viszont sosem fog megtörténni.

Második fejezet

CAGE

Lehetetlen, hogy ebben a szobában lakjak, gondoltam. Nem nagyobb, mint az otthoni hálóból nyíló gardróbszoba. Ledobtam a táskámat az apró helyiség sarkába bepréselt francia-ágyra. Mellette egy apró, kerek éjjeliszekrény állt, mely épphogy elfért az ágy és a fal között. A betonpadlós, keskeny szoba másik felében volt valami, ami egy zuhanyra emlékeztetett. A sarkában volt a lefolyó, és a falból kiállt az apró zuhanyfej. A zuhanyt az ágytól csupán egy vékony, rúdra akasztott sötétkék függöny választotta el. Nyilvánvaló, hogy ha egy hevesebb mozdulatot teszek a zuhany alatt, akkor elázik minden.

Megszólalt a zsebemben a mobilom, Low neve világított a kijelzőn.

– Helló, bébi! – üdvözöltem, aztán hátralépve lehuppantam az ágyra. Meglepő módon a matrac elég jó volt.

– Milyen a hely? Kedvesek? – Low hangja sokat segített, máris kevésbé éreztem magam magányosnak.

– Még csak a lányával találkoztam, meg a szomszédjkkal.

– Szóval van egy tehenéslány is? – Low gúnyolódásán muszáj volt nevetnem. Hát, igen, van itt egy tehenéslány, de egészen másmilyen, mint amilyennek Low képzei.

– Igen, a gazdának van egy lánya, akiről első látásra lerítt, hogy nem bírja a burámat. Ez elég idéetlenül hangzik, de ez van. Eddig azt hittem, a nők legfeljebb csak akkor utálnak meg, amikor másnap reggel szó nélkül lelépek, és még csak a nevüket sem jegyzem meg.

– Nem bír? Hát ez elég fura. – Low ezen mintha eltűnődött volna.

Ekkor meghallottam, hogy megnyikordult az istálló lengőajtaja.

– Low, mennem kell. Azt hiszem, megjött az öreg.

– Oké, viselkedj nagyon rendesen.

– Mint mindig – feleltem, aztán kinyomtam a telefont, és zsebre vágtam.

– Helló – zendült egy mély hang.

Előmáztam a nekem szánt odúból, és elindultam a hang felé. Ahogy a saroknál befordulva megláttam, megtorpantam. A pasi hatalmas volt. Majdnem két 2 méter magas, és vagy 150 kiló tiszta izom. A szalmakalapja hátracsúszott a tarkójára, látni lehetett, hogy teljesen kopasz.

– Te vagy Cage York? – kérdezte.

Komoly arckifejezése Edzóbára emlékeztetett, de a hasonlóság ezzel véget is ért. Edzóbá' feleekkorá sincs.

– Na ja – feleltem, mire a gazda szeme összeszűkülte, és fenyegetően felém lépett.

Minden önuralmamra szükség volt ahhoz, hogy ne hőköljek hátra.

– Fiam, az apád nem tanított meg arra, hogy tisztelni kell az idősebbeket? Elvárom az ilyen korú kölyköktől, hogy normálisan válaszoljanak – például: „Igen, uram”. Világos?

Ez nem lehet igaz... Mi a fenét akar tőlem Edzőbá? Ez az egész képtelenség.

– Ha kérdezek valamit, elvárom, hogy válaszolj! – mordult rám az óriás.

Hát jó, gondoltam. Megkaphatja a választ: – Nem.

A ránc a homlokán még mélyebb lett, és vészjóslóan villant a szeme. Sok minden múlik ezen a rohadt melón, de ezt a szart képtelen vagyok lenyelni.

– Mit nem? – kérdezte vontatottan.

– Nem, az apám soha, semmit nem tanított meg nekem azon kívül, hogy a rohadt ökle nagyobb, mint az anyámé, meg azt, hogy miként kell otthagyni egy családot – feleltem gúnyosan.

Még mindig ingerülten meredt rám. Mást nem is vártam, de azon azért meglepődtem, hogy csak úgy beavattam a személyes nyomoromba. Egyszerűen kijött belőlem. A családomról addig kizárólag Low-nak meséltem, neki is jó régen, amikor még fiatalabbak voltunk, és még izgatott a dolog.

A gazda megdörzsölte az állán a borostát, de közben le sem vette rólam a tekintetét. Jónéven vettem volna, ha gyorsan közli, mit akar tőlem, s kész, vége, mindenki menjen a dolgára.

– Mack segíteni akar neked. Én megbízom az ítéletében. De vésd jól az eszedbe, amit mondok! Szó nélkül kihajítalak a birtokról, ha narkózol vagy piálsz. Ami eszement dolog. Több is annál. És ami a legfontosabb, maradj távol az én kislányomtól. Rá sem nézhetsz. Világos?!

Mínthogy a lánya, Eva úgysem bír engem, a gazdának ez ügyben felesleges aggódnia. Különb is, nincs az a lány, aki miatt érdemes lenne elbasznom a jövőmet. Főleg, hogy annyi készséges nő jár-kei szabadon a világban, aki füttyentésre jön bármikor, és a kedvemre tesz.

– Világos. Nem akarom elveszíteni az ösztöndíjamat – feleltem nyíltan.

A gazda bólintott, és felém nyújtotta hatalmas markát. – Rendben. Wilson Brooks vagyok. Na, akkor lódulj – gyerünk munkára!

EVA

Kinyílt a tornác ajtaja, apa belépett, és köszönés helyett közölte: – A fiúnak nincs apja. Az ilyenektől tartsd távol magad.

Csak felsóhajtva forgattam a szememet, miközben tovább klopoltam a csirkemellet, melyet vacsorára akartam kisütöni.

– Eva, ezt komolyan mondom. Ez a fiú nem olyan nevelést kapott, mint te. Szemtelen fickó, és főleg tiszteletlen. Kötözöködni próbált, velem!

Apa a kalapját az asztalra hajította, és elindult a hűtőhöz, hogy kivegyen magának egy üveg édes, jeges teát.

– Egyáltalán nem vagyok oda érte. Kár prédikálnod. Nem vadászok pasira.

Soha többé nem akartam randevúzni. Ott volt nekem Jeremy, és azt gondoltam, amíg nem talál egy neki való lányt, addig nekem is megvan a társaságom. A mellkasomban érzett ismerős fájdalom azonban arra figyelmeztetett, hogy ezzel megfosztom őt a saját életétől. Utáltam, hogy Jeremy mindent félresöpört, hogy gondoskodhasson rólam. Mindig annyira aggodik értem. Pontosan tudtam, hogy Chelsea Jacobson odavan érte. Valamit tennem kell, hogy Jeremy tegyen már egy lépést felé.

Apa csak hümmögött, miközben leült a konyhaasztal sarkára. – Tudom, hogy nem keresel férfit magadnak, te lány, de akkor is nőből vagy, Eva. Egy szép napon majd megint ki kell nyitnod a szívedet.

– Apa, kérlek, hagyjuk ezt. Nem akarok semmi mást, mint kisütni ezt a húst, elkészíteni a kedvenc áfonyás morzsasütidet, és élvezni a vacsorát. Hadd ne kelljen másról beszélgetnem, jó?!

Apa nagyot sóhajtva bólintott. Felkapta, és a fejébe nyomta a kalapját. – Ilyenkor arra szoktam gondolni, hogy talán mégis

csak újra kellett volna nősülnöm. Szükséged lett volna egy pót-anyára. Egyáltalán nem tudom, mit is kéne tennem veled, édes lányom.

Az utolsó szelet kiklopfolt húst is a tányérra tettem, és leöblítettem a kezem a csap alatt. Jó sokáig sikáltam az ujjaimat, mielőtt az apámra néztem volna: – Elég volt. Most már tényleg legyen elég! Ezt nem akarom még egyszer hallani. Teljesen jól megvagyok. Nincs szükségem senkire, hogy átvegye Josh helyét az életemben. Nem akarok senki mást. Világos?

Apa odajött hozzám, gyorsan, keményen megölelt egy pillanatra, aztán sarkon fordult, és a tornác felé kiment a házból. Tudtam, hogy aggódik, amiért nem akarok randizni, amiért nem akarok tovább lépni, de képtelen lennék rá. Josh az én vőlegényem, de hát ő elment.

A hátam mögött kinyílt az ajtó. Aznap nem számítottam Jeremyre, de elég ennivalót készítettem a biztonság kedvéért. Azonban nem Jeremy volt az.

Cage felemelt kezekkel lépett be, mintha azt akarta volna mondani, hogy békés a szándéka. A korábbi csábmosoly sehol sem volt. És nem is úgy nézett rám, mint aki meg szeretne kóstolni. A tekintete inkább távoli, közönyös volt.

– Inni szeretnék. Az apád küldött, hogy kérjek tőled. Látom, el vagy foglalva – ha megmutatod, hol vannak a poharak, akkor veszek magamnak.

Ez ugyanaz a fickó lenne? Kényszerítettem magam, hogy ne bámuljak rá tovább, elfordultam, és kivettem a kredencből egy

poharat. – A hűtőben találsz egy kancsó jeges vizet. Mi kútvizet iszunk, ami jobb hidegen.

– Köszönöm – mondta, és bólintott hozzá.

Megfordultam, hogy ellenőrizsem a serpenyőben az olaj hőmérsékletét. Hallottam, ahogy Cage nyeli a vizet, és magam előtt láttam, ahogy az ádámcsutkája fel-le mozog. Szorosan lehunytam a szemem, hogy elűzzem ezt a képet. Hallottam, ahogy kinyitja a hűtőt, és tölt magának még egy pohárral. Azt is gyorsan felhajtotta. A kortyok hangját csak felerősítette a konyha csendje.

– Ez jól esett. Fú, de szomjas voltam. Kösz a vizet meg a poharat. – Cage sóhajtott egyet, és a mosogatóhoz lépett. – Mosogassam el, vagy inkább tegyem csak a mosogatóba?

– Majd én elintézem – hebegtem. Teljesen összezavarodtam a viselkedésétől.

– Kösz, de szívesem elmosogatom.

– Tényleg nem kell. Úgyis csak... leöblítem, és beteszem... a mosogatógépbbe – dadogtam.

Megint kinyílt a konyhaajtó, aminek nagyon megörültem, merthogy kizökkenett a képzelődésemből, egészen addig, amíg meg nem pillantottam a mosolygós Becca Lynn göndör szőke fürtjeit. Általában élveztem, ha Becca a locsogásával betört az életembe, de akkor egyáltalán nem örültem neki. Mert ott volt Cage. Beccának általában teljesen elszáll az agya, ha meglát egy jó pasit, Cage York pedig igazán jó pasi.

Becca nagy barna szemével lassan végignézett rajta. Köhécselem egy kicsit, hátha sikerül elterelnem a figyelmét, de Becca

teljesen úgy viselkedett, mintha egyedül lett volna a helyiségben. Feszés top, rövidnadrág és cowboysizma volt a nyári szerkója. Mindig ez volt rajta, mert hát jól állt neki. Megint Cage-re néztem, akinek az arcán ismét megjelent a már ismert szexi vigyor, szemmel láthatóan ő is nagyon élvezte a látványt. Nem mondhatom, hogy Becca Lynn volna a legjobb barátom, mert az mindig is Josh volt. Viszont ő az egyetlen közeli barátnőm. Josh és Jeremy tőlünk jobbra laktak, Becca Lynn pedig a tőlünk balra lévő farmon nőtt fel. Szóval, ha valamilyen rosszkodásban lánypartnerre volt szükségem, akkor ott volt Becca. A főiskola másodévében volt egy kis kalandja Jeremyvel. Azt hiszem, ő vette el a szüzességét. De nem tartott sokáig. Jeremy minden magyarázat nélkül otthagya, Becca Lynn néhány napig a vállamon sírdogált, aztán a következő héten már Benji Fitz-cel vigasztalódott.

– Nem is mondtad, hogy vendéged van – turbékolta Becca Lynn, miközben egyik hosszú hajfürtjét az ujjára tekergette, és Cage-re meresztgette a szemét. Istenem, milyen iszonyúan röhejes...

– Egyáltalán nincs vendégem, Becca – vágtam vissza, remélve, hogy el tudom terelni a figyelmét. – Ő a nyári melós. A teheneknél. Itt kell dolgoznia, mert piásan vezetett. – Reméltem, hogy ez megtöri az áhítatos bámulását. Nem jött be.

– Szóval itt leszel egész nyáron? – kérdezte Becca, miközben úgy mosolygott Cage-re, mintha ő lett volna a legmenőbb roksztár.

– Úgy fest – felelte Cage szórakozottan. Helyes. Még ennek a mellettem álló szoknyapecérnek is feltűnt, mekkora hülyét csinál magából Becca.

– Hát, ha éppen nem dolgozol, és unatkoznál, akkor csinálhatunk együtt valamit...

– Becca Lynn – szóltam rá ingerülten, mielőtt még felajánlotta volna, hogy megmelegíti az ágyát az istállóban.

Végre levette a szemét Cage-ről, és rám nézett. A szeme csillogásán láttam, hogy komolyan mondta, és egy csöppet sem bánta, amit mondott.

– Köszönöm – felelte Cage. – Tényleg szükségem lesz valakire, aki megmutatja, mit lehet itt csinálni munka után. Nem hiszem, hogy lenne bárki más, aki körbevezetne, és beavatna a vidéki élet rejtelmeibe.

Szexin bűgő hangja felbosszantott, ugyanakkor tiszta libabőr lett a karom, és a szívem összevissza kalapált.

Tekintetével Becca Lynn majd felfalta Cage-et.

– Ez nagyon jól hangzik – turbékolta, miközben egyre közelebb ment a fickóhoz, és kezét nyújtott. Ápolt kis kezén szinte világítottak a rózsaszín körmök, tökéletesen illettek a lábkörmeihez. Becca mindig nagyon adott magára, amikor átjött hozzánk. – Becca Lynn Blevis vagyok.

Cage egy lépést tett felé, és kezét ráztak. Vagy csak Becca keze reszketett....?

– Cage York vagyok, örülök, hogy megismerhetlek.

– Ó – lihegte Becca, és hátradöntötte a fejét, mintha a fickó egy pohár ital lenne, amit azonnal szeretne felhajtani. Esküszöm, ha Cage megcsókolta volna a konyhámban, hozzávágtam volna a morzsasütihez való vaját.

– Vissza kell mennem dolgozni. Ígérem, Becca Lynn, hamarosan megkereslek, hogy szórakozunk együtt egy kicsit – sutogta Cage, aztán Beccát kikerülve kiment a házból anélkül, hogy rám egy pillantást is vetett volna.

Amint becsapódott az ajtó, Becca jó nagy zajjal lehuppant az egyik konyhai székre. – Te jószágos ég! – visította. – Esküszöm, tükre átnedvesedett a bugyim!

Hogy szabaduljak ennek gondolatától, megráztam a fejem, és felkiáltottam: – Már azt hittem, hogy itt helyben ráfekszel az asztalra, és széteszed a lábaidat. Fékezd néha kicsit magad! Tisztára olyan voltál, mint egy riherongy ribanc.

Becca egy nagyot sóhajtott. – Kit érdekel? Ő a legfantasztikusabb kan, akit valaha láttam. Szeretnék hozzámenni feleségül, gyerekeket szülni neki, megmosni a hátát, felöltöztetni, és, a francba, szeretném egész nap simogatni a testét. Egész nap képes lennék erre, sosem fáradnék bele!

Mielőtt kitalálhattam volna valami frappáns választ, amellyel helyretehettem volna Beccát, megint kinyílt az ajtó, és belépett a konyhába Jeremy. Ettől kissé megkönnyebbültem. Az ismerős arc, mely annyira hasonlított a testvérére, eszembe juttatta, hogy Josh egykor az enyém volt.

Jeremy arcán megjelent a jól ismert vigyor, ahogy észrevette Beccát, aki révült tekintettel ült az asztalnál.

– Látom, Becca Lynn megismerkedett Cage-dzsel.

Csak bólintottam, és beledobtam az egyik csirkemellet a forró olajba, mely egyből sisteregni kezdett.

– Fogadjunk, hogy majd felfalta Beccát. Szegény fiú korábban elég durva fogadtatásban részesült Evától. Biztos jót tett az egójának, hogy egy csajnak kicsordult tőle a nyála.

Jeremy leszállhatott volna erről a témáról.

– Te durva voltál ezzel a tökéletes fazonnal? – kérdezte Becca Lynn hitetlenkedve.

Igyekeztem csakis a sülő csirkére koncentrálni. Semmi kedvem nem volt erről beszélgetni. – Itt maradtok vacsorára? – kérdeztem inkább.

– Ő veletek vacsorázik? – kérdezte Becca Lynn reménykedve.

– Ugyan már! Ő csak egy idénymunkás! Amúgy meg apa nincs oda tőle. Készítetek valamit, és kiküldöm neki az istállóba.

– Én, én, én! Majd én kiviszem, jó? – könyörgött Becca. Anélkül, hogy hátranéztem volna, tudtam, hogy hintázik a széken.

Magam előtt láttam, ahogy Cage York meztelen felsőtesttel a falhoz szorítja Beccát, és simogatja, úgyhogy inkább megráztam a fejem.

– Apa nem örülne neki. Majd Jeremy kiviszi.

Pontosan tudtam, hogy apát csak az bosszantotta volna, ha én vagyok az, aki kiviszi a vacsorát. Valamiért azonban zavart

a gondolat, hogy Becca összejöhet Cage-dzsel. Nem tudtam pontosan, hogy miért, de mégis... Leginkább az bántott volna, ha a barátnőm teherbe esik, és magára marad a bajban egy ilyen lúzer miatt.

Harmadik fejezet

CAGE

Azok a rohadt tehenek azonnal felém rohantak, amint megjelentem a takarmánnyal. Nyilván tudták, hogy kajaidó van, és nálam az ellátmány. Rémisztó volt, ahogy azok a dögök meginultak felém, mintha el akartak volna taposni. A homlokomat törülgettem a törülközővel, amelyet Wilson hagyott ott nekem, mondván, hogy hamarosan szükségem lesz rá. Egy termosz jeges vizet is hozott, melyből a teherautó platóján ülve ittam. Már alig volt benne. Legalább 35 fok volt, pedig még nem is volt dél. Reméltem, hogy a csizmás kis szösz felbukkan, hogy elszórakoztasson. Könnyű esetnek látszott. Nem voltak gátlásai. Valahol ki akartam eresztetni a gőzt. Főleg, hogy Eva Brooks naphosszat az orrom előtt parádézott bikini felsőben meg rövidnadrágban. Folyton ismételnem kellett magamban, hogy ő teljességgel érinthetetlen a számomra. Nem Eva az első lány, akitől távol kell tartanom magam. Low-hoz sem nyúlhatok, de ennek egészen más az oka. Ő a legjobb barátom. Őt tisztetem, és azt akarom, hogy ha a kapcsolatunk egyszer eljut a szexig,

akkor ő legyen számomra az egyetlen. Erre azonban még sosem került sor. Őszintén szólva nem is nagyon hittem ebben. Még akkor sem lett volna ennek nagy esélye, ha Marcus nem bukkan fel. A monogámia tőlem meglehetősen távol áll.

Evával más a helyzet. Ha közelednék hozzá, akkor az apja felakasztana a golyóimnál fogva, tüzet gyújtana a seggem alá, és búcsút inthetnék az ösztöndíjammak is. Ráadásul a csaj egyáltalán nincs oda értem. Pedig nagyon szeretném közelebbről is megismerni, egészen közléről! Ez nagy baj, nagyon nagy baj... Igazi kis méregzsák, nem lehet semmi az ágyban... Megráztam a fejem, felálltam, és a törülközőt begyűrtem a hátsó zsebembe. Nem is tudom, hogy valaha is eszembe jutott volna ez az ágydolog velem kapcsolatban, ha nem lett volna olyan szigorú a tilalom. A „tiltott gyümölcs” mindig is felpiszkálja a fantáziámat.

– Készen állsz egy kis szénabálázásra? – kérdezte Jeremy, amint felbukkant a teherautó mellett.

– Nem igazán, de nem hiszem, hogy volna választásom – feleltem vigyorogva. Jeremy igazán kedves fickó. Eva nyilván az orránál fogva vezeti, mert túl kedves egy ilyen lányhoz. Evának kemény kézre lenne szüksége. Aki tudja irányítani. Aki nem fél attól, hogy egyszer elkapja, és istenigazából – de állj! Még ábrándoznom sem szabad róla. Eva számomra elérhetetlen játékszer.

– Nem is lesz olyan rossz. Ráadásul akármikor beugorhatunk a tóba, hogy lehűtsük egy kicsit magunkat. A hőséget csak így lehet elviselni.

Előző nap már láttam a tavat, amikor Wilson körbevitt a teherautóján, hogy megmutassa a birtokot. A mesterséges tó a három farm hátsó részén terült el. Eváék birtoka mellett voltak Beasleyék, vagyis Jeremy családja, a másik oldalon pedig Blevinsék, vagyis a kis Becca Lynn családja. Mindenféle mulatságot el bírnek képzelni Becca Lynn-nel, gondoltam – eszembe jutott például, hogy milyen jól szórakozhatnánk a tóban...

– Elfogyott a vizem. Indulás előtt újra meg kell töltenem a termoszt.

Jeremy a házra nézett, aztán rám. – Nem bánod, ha inkább én? – kérdezte mentegetőzve. Ez elég különös volt. Csak nem azt sajnálja, hogy a barátnője annyira utál?! A legtöbb pasit ez felizgatja.

– Dehogy. Biztos, hogy Eva jobban örül neked.

– Hát igen – sóhajtott Jeremy.

Ezek a vidéki népek furcsák, és elképesztően udvariasak. Úgy éreztem, előző este megfelelően viselkedtem Evával a konyhában.

Jeremy kuncogása azonban kiverte a fejből az lánnyal kapcsolatos gondolataimat. – Úgy látom, lesz azért társaságod.

Becca Lynn lépkedett felém egy másik feszes és ujjatlan topban. Ez rózsaszín volt. Halvány rózsaszín. És alatta nem viselt melltartót. Hú! Csak semmi lacafaca. Igen, Becca Lynn meg én jól ki fogunk jönni egymással.

– Pár perc és itt vagyok – közölte Jeremy, és elindult a ház felé.

Becca Lynn megállt előttem, egyik csípőjét kirakta oldalra, miközben mindkét kezét a rövid szárú farmershort zsebébe dugta. Úgy pucsított, hogy a keblei igézően kidomborodtak, és kedvemre gyönyörködhettem az átsejlő mellbimbókban.

– Hamarosan pihizel egy kicsit, ugye? – kérdezte, az arcán azonnali dugást ígérő vigyorral. Rohadtul izgató volt. Le tudtam volna tépni róla a shortot, hogy abban a pillanatban hanyatt döntsém. De valami megállított. Talán az, hogy olyan ártatlanul hullámoztak a szőke hajfürtök a nagy barna szemei körül, de az is lehet, hogy egyáltalán nem ilyen morális oka volt. Talán az jutott az eszembe, hogy azután, ha majd véget ér vele a dolog, sokkal nehezebb lenne elszabadulni ebből a porfészekből.

– Éppen szalmát megyünk bálázni, csak Jeremy még beugrott vízért – magyaráztam, de úgy, hogy azért értse, mennyire csalódott vagyok, amiért azonnal nem nézhetem meg, hogy milyenek trikó nélkül azok a hegyes kis cicik.

– Hát, ööö, este nincs kedved lejönni a tóhoz? Lesz tűzijáték, és meghívtam néhány barátomat. A szüleim a városba mennek... – Sokat sejtetően elhallgatott.

Nehéz lenne kihagyni egy kis szexet ezzel a szöszivel, és nem szívesen utasítanék vissza egy bulimeghívást sem. Már rohadtul unatkoztam.

– Piszokul vágyom már egy jó hideg sörre. Mik az esélyeim? – kérdeztem.

Becca bólintva, csábos ajakbiggyesztéssel felelt. Hát igen, a sörözésnél kicsit többet remél a mai estére... Talán abból nem

lesz baj, ha egy kicsit elszórakozom ezzel a kis szukával... Semmi szex, csak egy kis játszadozás. Kurvára vágyom már valami jóra...

Körülnéztem, hogy Eva vagy az apja nem figyel-e bennünket, aztán közelebb léptem Becca Lynnhez. – Ez egy igazán kedves ajánlatnak hangzik – mondtam halkán, és a kezemet a derekára tettem.

A szájacskája elkerekedett, amikor megkérdeztem tőle, hogy esetleg az ölembe ülne-e, amikor azt a bizonyos sört iszogatom. Felgyorsult a lélegzete, és a cicijét a biztonság kedvéért a mellkasomhoz nyomta. Felkúszott a kezem a bordáin, míg az ujjam hegye el nem érte a lágyan tömör mellek alsó domborulatát. Hát ez remek volt... Szó se róla, megkívántam rendesen. Becca felnézett rám, és aprót bólintott. Szép barna szeme volt, de nem annyira, hogy elviseljem annak gondolatát, hogy ez a lány majd egész nyárra rám tapad majd. Ettől felocsúdtam kicsit, és lecsúsztam a kezem a csípőjéről. Egy lépést hátráltam.

– Akkor este találkozunk – feleltem, és nagyon megörültem, hogy Jeremy éppen felénk tartott.

– Rendben – felelte Becca. Sóhajtott, és még egyszer rám mosolygott, mielőtt sarkon fordulva a házuk felé szaladt volna. A francba! Vajon be fog minderről számolni Evának? De hát nem csináltam semmit. Talán Eva sem fog az apjához rohanni, hogy elmesélje neki, miként játszadoztam Becca Lynn cicijével. De valahogy... komoly kétségeim támadtak ezzel kapcsolatban.

EVA

Tűzelt az arcom. Eljöttem a fürdőszobaablaktól, és lehunytam a szemem. Amikor megláttam, hogyan kellett magát Becca, azonnal abbahagytam a kézmosást, és elfordultam az ablaktól. Vagyis mégsem... Mert amikor a félmeztelen Cage magára öntötte a maradék vizét, és megláttam... na akkor kellett volna elfordulnom. De nem tettem. Képtelen voltam. Egyszerűen lenyűgözött. Még sosem láttam ilyen mellkast, ilyen karokat. Anynyira, de annyira... szoborszerűen izmos volt! Eszembe jutott, vajon én milyen rémesen nézhetek ki, és örültem, hogy Becca érkezétségig van még néhány percem, hogy összekapjam magam.

Becca egészen közel bújt ahhoz a meztelen mellkashoz. Azok a lapátkezek a derekához, sőt úgy láttam, máshoz is értek. Még jó, hogy Becca nem feküdt le nyomban a földre. Még melltartó sem volt rajta! Nem szégyelli magát ez a lány?! Az undor és a féltékenység közt ingadoztam. Igen, be kell vallanom, féltékeny voltam. Fantasztikusan nézett ki a fickó, és Beccának szíve joga, hogy élvezze ezt a csodát. Én meg azért vagyok féltékeny, mert én ezt nem tehetem. Sosem leszek ilyen szabad.

Ha apának nem is lenne kifogása egy olyan fickó ellen, mint Cage, én akkor sem kezdhethnék Josh után olyasvalakivel, aki neki még a lába nyomába sem ér. Josh azt akarta, hogy egyszer majd lépjek tovább, de kétlem, hogy valaha is képes lennék rá. Ha netán mégis eszembe jutna ilyesmi, akkor is csak olyan pasiról lehetne szó, akiről azt gondolnám, hogy Josh is rábólintana a vele való kapcsolatomra. Cage York pedig ettől messze van.

– Eva! Hol vagy? – hallatszott Becca Lynn hangja letről, az előszobából. Közeledett a fürdőszoba felé, bármelyik pillanatba bekopoghat. Vettem egy mély levegőt, megtöröltem a kezem, és gyorsan kinyitottam az ajtót. Becca abban a pillanatban ért oda.

– Itt vagy! Ó, Istenem, Eva... Azt hiszem, legközelebb, ha látom, meg fogom csókolni Mack bácsikádat. Esküszöm, még soha egyetlen pasitól sem izgultam fel ennyire. Úgy éreztem, mintha a világ legjobb orgazmusát éltem volna át, pedig nem csinált mást, mint hogy rám villantotta azt a fantasztikus, szívdöglesztő mosolyát. Aztán meg... Édes jó istenem! A hüvelykujja hozzáért a cicimhez, és tényleg azt hiszem, eléveztem kint az udvarotok kellős közepén.

Becca átfurakodott mellettem, lehajtotta a vécédeszkát, ráhuppant, és legyezni kezdte magát.

– Ma este meg akarom kapni. Nem érdekel, hogy csak most ismertem meg. Meztelenül akarom. Láttad, amikor levette a pólóját?

Hát, igen, láttam...

– Nehogy lefeküdj vele, Becca! – szólaltam meg. – Lehet, hogy nemi betegsége van! Ma veled, holnap meg már valaki mással. Ne dobd oda magad ilyen könnyelműen!

Biztosan éreztem, hogy belehalnék az irigységbe, ha megtörténne a dolog, és utána folyton az élménybeszámolóját kéne hallgatnom.

Becca Lynn a szemét forgatta. – Ugyan már, Eva, még hogy nemi betegség...! Ne légy ilyen buta! Nem olyan, mint aki

kurvákhoz jár. Megvan a magához való esze. Különben is, óvszert fogunk használni. Ráadásul kinek a kedvéért hagyhatna faképnél? Itt kell maradnia egész nyáron. Csak te vagy itt, meg én, nincs senki más, akivel kikezdhetne.

Azokra a lányokra gondoltam, akik ma este ott lesznek a tó partján a buliban, csodálkoztam, hogy neki ez eszébe sem jutott.

– Ma este ott lesz Deedee és Farrah is, ugye? – kérdeztem a mosdónak támaszkodva.

Becca megdermedt egy pillanatra, aztán a szemembe nézett.

– Deedee kibékült Brett-tel, Farrah pedig összejött Hayden Jorriisszal. Tudod, ő az, aki Sea Breeze-ben, a gimiben quarterback volt. A bajnokságon Josh kiütötte, mi meg... – Becca elsápadt, mint mindig, ha véletlenül kimondta előttem Josh nevét. Mint ha attól félt volna, hogy sírva fakadok, és elájulok. Nem tehettem neki ezért szemrehányást. Josh halála után több mint nyolc hónapon át teljesen bezárkóztam. Jeremyt kivéve senkivel sem érintkeztem abban az időszakban. Becca azoknak a hónapoknak a nagyobbik felét távol, a főiskolán töltötte, nem volt nehéz elbújnom az emberek elől. Jeremy halasztott egy félévet, én meg annyira magamon kívül voltam, hogy észre se vettem, mennyire hat rá a fájdalom.

Egyszer aztán, amikor azt gondolták, hogy már alszom, kihallgattam apa és Jeremy beszélgetését, és megértettem, hogy mit műveltem vele. Apa azt magyarázta Jeremynek, hogy ősszel vissza kell mennie az iskolába. Hogy nem maradhat itt velem örökre. Jeremy tiltakozott.

Ezek után minden erőmmel igyekeztem meggyőzni őt arról, hogy már jobban vagyok, hogy már nélküle is boldogulok. Feleslegesen erőlködtem. Jeremy beiratkozott az itteni főiskolára, és minden nap innen járt be. A második félévre én is beiratkoztam. Együtt ingáztunk. Ez működött.

Ez az utolsó közös nyarunk. A dolgok megváltoztak. Jeremy a louisianai egyetemen akar továbbtanulni.

Rokonaik laknak ott, Jeremy lakást fog bérelni az egyik unokatestvérével. Nem is sejtette, hogy én minderről tudok. De tudtam. Igyekeztem meggyőzni, hogy elárulhatja a tervét. Nem lesz semmi baj. Ideje volt, hogy élje a saját életét, nincs szükség arra, hogy továbbra is fogja a kezem.

– Bocs, nem akartam... – Becca hangja visszazökkentett a valóságba. Azt hiszi, azért hallgattam el, mert kimondta Josh nevét.

Elmosolyodtam. – Nem történik semmi baj, ha kimondjuk a nevét. Nem szeretnék úgy tenni, mintha Josh nem is létezett volna. Nem ájulok el, ha meghallom a nevét. Josh kitöltötte az életem nagyobbik részét tizennyolc éven át. Szívesen emlékszem rá – nyugtatgattam Beccát, miközben bátorítóan megszorítottam a vállát. – Csodálatosan játszott azon a meccsen. Mi voltunk a gyengébbek, de ő uralta a pályát. Megmutatta a főiskolai bandának, hogy a nagymenő quarterback, Hayden Morris egyáltalán nem is olyan félelmetes.

Becca szomorúan mosolygott. – Igen, tényleg így volt. De miért nem fogadta el a dél-karolinai futballösztöndíjat?

Ettől összeszorult a szívem. Erre még nem álltam készen. Megráztam a fejem, és kihúztam magam. – Azt mondta, hogy az élet komolyabb dolog, mint a futball. Értelmesebb életet akart élni. – Ennyit bírtam kinyögni. Megfordultam, és kimentem, mert kellett egy kis egyedüllét, hogy összeszedjem magam. Eszembe jutott az a nap, amikor bevonult a kiképzésre, én meg zokogva könyörögtem, hogy ne menjen. Megígértem neki, hogy vele megyek Dél-Karolinába. Hogy nem kell elválnunk egymástól, hogy ott is együtt leszünk. Messze a fegyverektől és a bombáktól.